

Συνάδελφοι μαζικοποιήστε τα σώματά σας



ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΦΥΛΟ 53 - ΧΡΟΝΟΣ 10ος
ΙΟΥΝΗΣ 2006
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ: 0,06 €
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

ΕΡΓΑΤΕΣ - ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Στους δρόμους για διεκδίκηση σύγχρονης - δωρεάν - δημόσιας λαϊκής Παιδείας

ΟΧΙ

**ΣΤΙΣ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ
ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝ
ΟΙ ΕΛΙΓΜΟΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

με την προσωρινή απόσυρση
του νόμου - πλαισίου
και τον ΣΤΗΜΕΝΟ
κοινωνικό διάλογο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

**Κανένας
διάλογος -
Κανένας
συμβιβασμός**

ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΡΑ

**για να ανατρέψουμε
τα σχέδια
κυβέρνησης · κεφαλαίου**

Η ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ

Λόγω της καλοκαιρινής περιόδου το τεύχος αυτό της «Πανοικοδομικής» είναι διπλό και κυκλοφορεί για τους επόμενους δύο μήνες



ΕΡΓΑΤΕΣ - ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Στους δρόμους για δωρεάν δημόσια λαϊκή Παιδεία

Οχι στις απατάτες που δημιουργούν οι ελιγμοί της κυβέρνησης με την προσωρινή απόσυρση του νόμου - πλαίσιο και τον στημένο κοινωνικό διάλογο

Μέναν ακόμη ελιγμό, το «διάλογο», προσπαθεί η κυβέρνηση να ξεφυγεί από τη δεινή θέση, στην οποία την έφεραν οι κινητοποιήσεις των φοιτητών με τη συμπαράσταση των εργαζομένων.

Οι υποτιθέμενες «βελτιώσεις» σε κάποιες πλευρές του σχεδίου για την ανώτατη εκπαίδευση, ως δόλωμα για την αποδοχή του, όχι μόνο δεν αλλάζουν την ουσία του, αλλά την αναδεικνύουν περισσότερο. Η μεταρρύθμιση των πανεπιστημίων σε «εξαρτηματο» των πολυεθνικών, η υποχώρηση της εκπαίδευσης στο μηχανισμό αύξησης των επιχειρηματικών κερδών και η εμπρομηματοποίηση της γνώσης παραμένουν ως κεντρικοί στόχοι της κυβερνητικής πολιτικής.

Επομένως, ο «διάλογος» στον οποίο καλεί η κυβέρνηση είναι επιχείρηση εγκλωβισμού σε μια αυχτήριση, με αντικείμενο το πόσο, το πότε και το πώς θα υλοποιηθούν οι εισηγμένες αποφάσεις. Σ' αυτόν το «διάλογο», λένε «όχι» όλοι ποτέουν και παλεύουν για λαϊκή δωρεάν Παιδεία. Για ένα εκπαιδευτικό σύστημα με στόχους εκ διαμέτρου αντίθετους απ' αυτούς που επιδιώκουν Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ.

Η Παιδεία, ο χαρακτήρας και το περιεχόμενό της, εκπαίδευση είναι θέματα που αφορούν άμεσα τους εργαζομένους, τα λαϊκά νοικοκυριά. Όχι μόνο γιατί τα δικά τους παιδιά θα συναντήσουν τους απαιτητικότερους ταξικούς φραγμούς στην προσπάθειά τους για πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση. Ίσως, αυτό είναι το πιο άμεσο, αφού η λαϊκή οικογένεια γνωρίζει πολύ καλά τι πληρώνει και τι βιάσανα υφίσταται σήμερα για να σπουδάσει τα παιδιά της.

Για την εργατική τάξη, η γνώση είναι δύσκολη απελευθέρωση, αφού αυτή αποτελεί ένα σημαντικό μέρος για τη συνειδητοποίηση του δικαίου των διεκδικησθέντων. Μ' αυτή μπορεί πιο εύκολα να συνειδητοποιήσει τον ξεχωριστό ρόλο στην κοινωνική εξέλιξη. Με εργαλείο τη γνώση, εξασφαλίζει ένα ακόμη όπλο στον αγώνα της εκπαιδευτικής του προσαρμογής της, της ιστορικής της αποστολής, να ανατρέψει το εκμεταλλευτικό κεφαλαιοκρατικό σύστημα, να ανοίξει το δρόμο για το σοσιαλισμό. Γιατί η μόρφωση βοηθά και στη συνειδητοποίηση της α-



ντιδραστικής κοινωνικής πραγματικότητας και στη γνώση της κοσμολογίας της εργατικής τάξης.

Επομένως, κάθε εμπόδιο για την κατάρτιση και τη διευρύνση της γνώσης είναι εμπόδιο στη μάχη των εργαζομένων για μια καλύτερη ζωή. Κάθε φραγμός στη μόρφωση συμβάλλει στη διακίνηση της εκμεταλλευτικής, καθυστερεί την κοινωνική πρόοδο, ωθεί στο περιθώριο τερπνάς δυνάμεις της κοινωνίας για να αναπαράγεται το σημερινό καθεστώς.

Ο αγώνας των εργαζομένων κατά των κυβερνητικών σχεδίων δεν είναι, λοιπόν, ζήτημα συμπαράστασης στους φοιτητές. Είναι, ή πρέπει να είναι, αυταπόλητο για την εργατική τάξη της πάλης τους για την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Είναι ανόπιστοσμο μερής της πάλης τους για την υποστήριξη

των δικαιωμάτων τους στην Κοινωνική Ασφάλιση, στην Εργασία, στην Υγεία.

Μόνο έτσι ο κοινός αγώνας φοιτητών, εργαζομένων γίνεται αποτελεσματικός, με την απόρριψη της αντικειμενικής πολιτικής της κυβέρνησης και των «διαλόγων», αποκτά δυναμική και προοπτική, με έναν άλλο συσχετισμό δυνάμεων που ανοίγει την προοπτική για τη λαϊκή εξουσία, με την Παιδεία κοινωνικό αγαθό και όχι εμπρομηματοσμο προϊόν.

Είναι κατά συνέπεια σπουδαίο το ότι όλες αυτές τις μέρες στο πλαίσιο των φοιτητών διαδηλώσεων δεν είναι, λοιπόν, ζήτημα συμπαράστασης στους φοιτητές, ενάντια στους κυβερνητικούς σχεδιασμούς που στοχοποιούν ό,τι ε-κεί απομεινεί όρθιο από μια Δημοσία και Δωρεάν Παιδεία. Χρειάζεται όμως πολύ περισσότερα να γίνουν. Απαιτείται η συ-

ζήτηση για την εκπαίδευση από τη σκοπιά των λαϊκών συμφερόντων να αποβεί σε ολοκληρωτική την κοινωνία. Απαιτείται να διαμορφωθεί ένα κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο φιλικό, ισοχρό και ικανό να βάλει φραγμό στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, σε κάθε άλλο συμφέρον που θα έρθει αμύριο από την κυβέρνηση της ΝΔ ή κάποια άλλη κυβέρνηση που θα υπηρετεί τα ίδια συμφέροντα. Ένα κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο φιλικό ρεύμα κοινού ακούα και να παρεμποδίζει την ανσθεθέρωση του άρθρου 16 του Συντάγματος μέσω της οποίας θα μπει η «τοπόπλακα» στη Δημοσία και Δωρεάν Παιδεία.

Στη διαμόρφωση μιας τέτοιας πολιτικής, που με όρους κινήματος θα ανακόψει αρνητικά, σχέδια, θα υποδουλώσει διεκδικίες και ζωμούς και θα φέρνει στην πρώτη γραμμή της πάλης ολοκληρωμένες διεκδικήσεις για την Παιδεία που να απαντούν στις λαϊκές ανάγκες, χρειάζεται να χτυπηθούν όλα τα «όχι» όσους καταργούν και ανιστούν αυτή την αναγκαιότητα. Αλλοιτε, αυτός ο στόχος δεν μπορεί να είναι και δεν είναι ξεκομμένος από το στόχο για τη διαμόρφωση μιας πλατιάς λαϊκής συμμαχίας που θα αγωνιζόταν για την ικανοποίηση του συνόλου των σύγχρονων αναγκών της εργατικής λαϊκής οικογένειας, θα αποσπά κατακτήσεις, θα διαμορφώνει το συσχετισμό δυνάμεων υπέρ της εργατικής τάξης και του λαού.

Προσπάθεια δύσκολη, η αναγκαιότητα της όμως είναι εβέβαιη ανάλογη της επίθεσης που εξελίσσεται όχι μόνο σε βάρος της Δημοσίας Δωρεάν Παιδείας, αλλά εναντίον του συνόλου των δικαιωμάτων του εργαζομένου λαού και των παιδιών του. Η υπόθεση της Παιδείας δίνει την ευκαιρία αυτή η προσπάθεια να αποκτήσει νέα ποικιλία χαρακτηριστικά, να βαθύνει, να φέρει άμεσα τα πρώτα αποτελέσματα. Κι εδώ κάθε εργαζόμενος πρέπει να αναλάβει την ευθύνη που το αναλογεί και να συμβάλει στην αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων, να γίνει μέρος αυτής της κοινωνικοπολιτικής πλειοψηφίας που θα παραρροπεί στην Παιδεία, την Υγεία, την Κοινωνική Ασφάλιση, που θα διαμορφώσει τους απαραίτητους όρους για να εμμερωσύν καλύτερες μέρες, οι μέρες μιας λαϊκής εξουσίας.

Σέναν δυσβάσταχτο οικονομικό Γολγοθά διαμεταρραπεί για τη λαϊκή οικογένεια η εκπαίδευση. Λίγο πριν από το «κλείσιμο» της σχολικής χρονιάς, είναι οι πανελλαδικές εξετάσεις β' λύκεια σε εξέλιξη, ήδη οι εργαζόμενοι γονείς αλλά και οι εργαζόμενοι μαθητές έχουν πληρώσει οδρά την προετοιμασία τους για την εισαγωγή στο ΑΕΙ και ΤΕΙ. Και στοιχίζονται ήδη για νέες οικονομικές «απαρτήσεις».

ΝΑ και ΠΑΣΟΚ επιταχύνουν την εφαρμογή των επιλογών του κεφαλαίου, όπως αυτές εκφράζονται και μέσα από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ανώτατη εκπαίδευση (νέος νόμος - πλαίσιο για τα πανεπιστήμια που σημαίνει νέο οικονομικό βάρος στη λαϊκή οικογένεια. Επιπλέον, με την ανσθεθέρωση του Συντάγματος εισοδήματα ή «εισοδή» των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Οι ελλείψεις της δημόσιας εκπαίδευσης χρησιμοποιούνται έντεχνα, για να νομιμοποιηθεί στη συνείδηση του λαού η εμπρομηματοποίηση της πολιτικής της Εργασίας και η παραβίαση υπέρ της ιδιωτικής εκπαίδευσης και της παραπομπής. Αλλοιτε, και φέτος άρχισε ο «καταργησιμότητα» διαφημιστικά προνοήσιμα, ιδιωτικά πανεπιστήμια και άλλες διαπαιδαγωγικές ανιστούν «πλάτες», πατώντας πάνω στην αποτυχία εισαγωγής σε κάποιο ΑΕΙ ή ΤΕΙ...

Είναι χαρακτηριστικό ότι σύμφωνα με στοιχεία της Ανάπτυξης, Ευρωπαϊκών Γενικών Μεσθών Έκδοσης μόνο για το 2003 (α.α. το πιο πρόσφατο οικονομικό στοιχεία) οι δαπάνες των οικογενών για την μόρφωση των παιδιών τους συμπεριλαμβανόμενων και των οπθλατικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων ανήλθαν στα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ!

Η παράσταση και εβελή της απορροπεί σε όλους τους τομείς και σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, την τελευταία 10ετία, έχει απορροπεί περίπου 350.000 ευρώ! Είναι για τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας Ελλάδος, τη χρονιά 1995 - 96 τα φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης πανελλαδικά 2.038. Ήμερο, ο αριθμός τους έφτανε τη 5.000 με περίπου 350.000 μαθητές να παρακολουθούν μαθήματα σε αυτά.

Τα στοιχεία αυτά, ωστόσο, ίσως να μην είναι τόσο αντιπροσωπευτικά, αφού δε συμπεριλαμβάνονται τα λεγόμενα «κρυφολογία» ή τα φροντιστήρια που λειτουργούν

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΑΙΔΕΙΑ

Οικονομική «αφραϊμάξη» της Λαϊκής οικογένειας

στοιχείς χρονιάς, από 16.754
τους 18.142 μαθητές.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση

Στην επιβάρυνση του λαϊκού εισοδήματος το ρόλο της παιδείας και η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Επιβολή προέσβην στους παλαιούς σταθμούς της παιδείας στην ΤΑ και αύξηση της φορολόγησης των δημοτών, για να καλυπτούν έξοδα των σχολείων, των ΚΕΚ, των νέων περιφερειακών ΑΕΙ, τη στιγμή που οι δαπάνες των οικογενειών στην ιδιωτική εκπαίδευση είναι τεραστίες. Επιπλέον, υπάρχουν παραπόλεμους, όπου η ΤΑ κατοχυρώνει στη σύμψηξη με τον ιδιωτικό τομέο. Ενοικιάζονται τμήματα της υποδομής των σχολείων - ενοικιάζονται σε ιδιώτες (π.χ. Γαλάτσι). Προωθείται και στρίπτει από την ΤΑ, το μοντέλο του σχολείου - εμπορικό κέντρο, με επιχειρηματικές δραστηριότητες να υποστηρίζονται με τις σχολικές υποδομές.

Και βέβαια, μεν έχοντες την «πρωτοπορία» του Δήμου Αμαρουσίου, που πριν ακόμη κι αυτό την πρωτοπορία του Συγγρού, έσπευσε να ιδρύσει το πρώτο ιδιωτικό πανεπιστήμιο «ανεπίσημο» με αμφισβητούμενο πανεπιστήμιο, παραχρησώντας κτήρι που ανήκει στο δήμο (δηλαδή λαϊκή περιουσία). Επιπλέον, το ρόλο της παιδείας πολύ κόλο η Τοπική Αυτοδιοίκηση και όσον αφορά στην πρόδηση του μοντέλου του «εκπαιδευτικού» και «επιστημονικού» εργαζομένου, με τη δημιουργία δημοτικών και δημοτικών ΚΕΚ (π.χ. Δήμος Αθηνών).

Απο την πρώτη στιγμή της γέννησης ενός παιδιού μέχρι και τουλάχιστον την ενήλικη ζωή του, από το πρώτο του βήμα στον παιδικό σταθμό και την προσχολική ύλη μέχρι και την πανεπιστημιακή του ολιτοδοκία, η λαϊκή οικογένεια πρέπει να βαθεί συνεχώς βαθιά το ξέρο στην ούπη για να του εξοφληθεί μο σταθερά ή μωροφύλο κόποιο όραδο με τη ζήη του να την επαγγελματική του αποστήση.

Η ανόστηση σ' αυτό δεν μπορεί να είναι άλλη από την πλήρη κτήρηση της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Το σίτημα για Ενίο Δωδεκάχρονο Σχολείο, για δαπάνη δημόσιας προσχολικής ύλης, συνδέεται όραδο με τον επαγγελματικό και οικογενειακό χαρακτήρα της εκπαίδευσης, με την αποσύνδεση του σχολείου από την επαγγελματική προοπτική, με την κατοχυρήση της ιδιωτικής εκπαίδευσης στη της παραπολιείας. Ενίο Δωδεκάχρονο Σχολείο οριμένως απελευθερώνει τον επαγγελματικό βίο της ταρτοβόλου εκπαίδευσης, που είναι και η κηριο όπο στην παρορρη ονοτήη της παραπολιείας και της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Σημείως, επίσης, κτήρηση του διαχωρισμού Ενίο Δωδεκάχρονο και ΤΕΕ.

E. M.

- Στα 3 δισεκατομμύρια ευρώ έφτασαν το 2003 οι δαπάνες των οικογενειών για την εκπαίδευση των παιδιών
- Υπερδραστησιάστηκαν σε μια δεκαετία τα φροντιστήρια Μέσης Εκπαίδευσης και ξένων γλωσσών
- «Τα πάντα για την επιχείρηση», η λογική των ιδιωτικών σχολών



κόβαθ το παιδιό και οι νέοι μοβάνους οποαθήτες του ξένες γλώσσες, ενώ ούτε στο σχολείο, ούτε στην ταρτοβόλου ξένης γλώσσας γίνεται σωστό. Οχι ότι στο φροντιστήριο ο τρπόπος διδασκαλίας και οι γνώσεις που προσφέρονται είναι υψηλότερου επιπέδου, οπλός η αποκτηση ενός πτυχίου μέσω του φροντιστηρίου είναι πιο «οιμήρη». Έτσι, τόσο η εκμώθηση της ξένης γλώσσας, όσο και η εξέταση των μαθητών για την αποκτηση ενός ανωνιαομένου πτυχίου, που θα πιστοποιεί τις γνώσεις τους, κωπήηται πολύ οκάριό στην ελληνική οικογένεια.

- Το σταθιο είναι εντυπωσιακό.
- Το 1995 '96, το φροντιστήριο ξένων γλωσσών σε δήη την Ελλάδα ήταν 5.956.
- Σήμερα, ξεπερνούν τις 13.000.
- Σύμφωνα με σταθιο της Ένωσης Εκκότων ζηνόλολοσων Βιβλίων, ο αριθμός των μαθητών που μοβάνους σε φροντιστήριο μια ή περισσότερες ξένες γλώσσες φθίνει το 1 εκοστήμιο!
- Το διδάκτο κωμάνοιτο από

100 έως 250 ευρώ το μήνη, ανάλογο με την τόξη και την περιχή όπου βοσκείται το φροντιστήριο, η πιθανότητα τη «ρήμη» του και τις «επιτηχευ» του.

Η πρόβερση του ωμοτήτου ζηνόλολοσων κοβήτητων στον ιδιωτικό τομέο «θύρανος», Χουρολολο Κοπάη, λέει ότι τα έξοδα των γονιών, που έχουν το παιδιό τους σ' ένα φροντιστήριο ξένων γλωσσών, είναι πολύ πορπονα από τα μηνίοιο διδάκτο. Πρέπει να υπολοήσονται σε αυτό το έξοδα των βιβλίων, που είναι ποκνήρη, το εξέστηρη, που επίσης είναι ουσήμηλο, αλλά και το επιπλέον εκκότο έξοδα που «οκορφήζονται» οι φροντιστήριαδες, για να παίρηουν χρήσιμο από τους γονείς. «Το σημηκοτόρο ζήτημα όμως» τώπος «είναι η ποστήτη των μαθητώντων.

Ότον ένα φροντιστήριο κητουμεται τον επιρρήση, δε βίνεται άραος στη σωστή κωπήηση της γλώσσας, αλλά στο να μη δωροεπιτέη η «πέληη». Οι ιδιωτικές των φροντιστηρίων, που σε πολλές περιπτώσεις δεν είναι κονη εκπαιδευτικά, πορροβάνοι στο πώς θα κόνει ο κοβήτητης το

μήμητο, στις μεθόδους διδασκαλίας, και στο ποιο βιβλίο είναι κατάλληλο».

Επιπλέον, εξέηη ότι πολύ από το φροντιστήριο στοχεύονται σε πολύ, οκτώλληλο κτήριο, το οποίο δεν ανωνοκήνεται, ενώ πολλές φορές, το μώμηλο μπορεί να γίνει και γώρη βέρημονο, και όλο αυτό να λέγοιες, «οκομώθη»! «Τα πόδια του γο την επιρρήση!» είηε χαρακτηριστικό.

Οι σωνήτες εργοσιος του κοβήτητων δεισηνίτη από την τρποκρησία, των σωμηκότο έξοδα και το σωνήη γώρη της σπαήσης. Οι «δοκωμοκώη» φροντιστήριαδες ενός κοβήτητης εξέλοισοιτο σε ένα όλο και πιο διδοδοβινο φαίνωμε, ενώ πρόκοιτο για κοβάρη σπώθη.

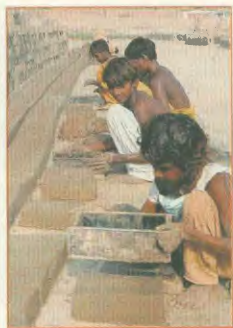
Εφορηόηη κυρίως από μεγόληες αλλοθώες φροντιστήριαδες (π.χ. Ευρωγνώμη!), όπου ο κοβήτητης προλοβόηηται για 3 μήνες «δοκωμοκώη» με κώρη των πληρήνητοι, με το πώρος των 3 μηνών υπολοήη, διήη «δεν τους κόνει», για τους επόμενους 3 μήνες προλοβόηηται άλλος, κ.α.κ.

Τα ιδιωτικά σχολία
Αρκέτες είναι οι οικογένειες

που, προκειμένου να οπολομήνουν το παιδιό τους κάποιες στοιχειώδεις υπηρεσιος (π.χ. οίσηη, οθλητική γύση, μετακίνηση κλπ.) ή για να οπαλλοήουν -όπως νομίζοιουν- στο έξοδα του φροντιστηρίου από πολύ μικρή ηλικία, είτε για να σποκήητες κάποιες γνώσεις -«εξόδη» για την αγορά εργοσιος, επιλέγουν την ιδιωτική εκπαίδευση. Τα συνολικά ποσοστά ιδιωτικής εκπαίδευσης είναι: Το 6,3% των μαθητών επικοπένητοι η ιδιωτικό υπνωγνώμο και δημοτικό, το 5,4% ιδιωτικό γυμνάσιο και το 8,7% ιδιωτικό λύκειο.

Μιο οίσηη (κυρίως των μαθητών στο ιδιωτικό γυμνάσιο και λύκειο) ορημωθήηη, το χρόνο μέηη στην αντιστορρωθήση, για τους λόγους που ανωφέρηη. Μάλιστα, η οίσηη ουτή οποκότο κοβήηηολογηόηηται πια σε υπονηρηνηκόηηη δεν είναι ενωκοκήηη πορρογόνος. Συγκρημείηη, ο αριθμός των μαθητών ιδιωτικών λυκείων από 14.190 το 1998 - '99 εξέηηηε στο 2001 - '02 τους 16.707. Και στο 1 - ιδιωτικό γυμνάσιο, της σπη-

Οι ξένες γλώσσες
Είναι γεννηός όη η εκμώθηση της ξένης γλώσσας από χώρας είναι σχέδον οποκωλήηη ορημώθηη του ιδιωτικού τομήη. Μάλιστα, η κατόστηση πορρομείη η ίση και χειροτερρηη χρόνο με το χρόνο,



Τα 21 εκατομμύρια φτάνουν οι προελασμένοι ηλικίας 5 έως 14 ετών του πληθυσμού. Κάθε χρόνο, 22.000 παιδιά, θυμάτα «εργατικά αναγλυμάτων», αφήνουν την τελευταία τους πνοή στα εργασιακά κέντρα όπου γίνε, την ώρα που θα έπρεπε να μορφωνόταν και να παίζον.

Τα παρόμοια στοιχεία από την ανασκόπηση της Παγκόσμιας Στατιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ), με αφορμή την Παγκόσμια Μέρα Κατά

της Παιδικής Εργασίας (12 του Ιούνη), είναι ενδεικτικά μόνο της φρίκης που επιφυλάσσει ο καταπιεσμός για τις πιο τρωχέρεις ηλικίες, στο όνομα της αύξησης της κερδοφορίας των μονοπωλίων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία, στην περιοχή της Ασίας και του Ειρηνικού Ωκεανού καταγράφονται 127 εκατομμύρια παιδιά εργάτες. Στην υποαφρική Αφρική 48 εκατομμύρια, στη Λατινική Αμερική και την

Καραϊβική 17,4. 13,4 εκατομμύρια παιδιά αναγκάζονται να δουλεύουν στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική, 2,5 εκατομμύρια στις αναπτυσσόμενες βιομηχανικά χώρες.

Η διαρκής ανάγνωση του κεφαλαίου για περισσότερα κέρδη, φτηνότερους εργάτες, κάνει τους εργάτες αδιάφορους. Οι ανήλικοι εργάτες δεν παύουν για καλύτερους μισθούς, δε διαμαρτυρούνται για τις ώρες δουλειάς. Είναι φτηνοί

και ευέλκτοι. Δεν ξέρουν τι σημαίνουν οι λέξεις «απεργία» ή «αγώνας». Είναι σύγχρονοι σκλάβοι στην ιδιοκτησία των αφεντικών.

Όλοι οι προοδευτικοί άνθρωποι, τα αγωνιστικά συνδικάτα, πρέπει να πολώσουμε ενάντια ο' αυτό το κοινωνικό φαινόμενο που οδηγεί στους μισθούς εσόδους της ανθρωπότητας. Η ΠΣΟ θα στατήσει εναντίον την καταγραφή της παιδικής εργασίας, θα αναλάβει πρωτοβουλίες.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Πάνω από 210 εκατομμύρια οι ανήλικοι προλετάριοι

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ενισχύεται η κερδοφορία και η μονοπωλωση...

Οι 20 μεγαλύτερες επιχειρήσεις αύξησαν παραπέρα το μερίδιο αγοράς στον κλάδο, ελέγχοντας πέρι το 76,1% από 72,3% το 2003

Συνεχίστηκε το 2005 η συγκεντροποίηση και συγκατοποίηση του κεφαλαίου και στον κλάδο των φαρμακευτικών επιχειρήσεων, με τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις να καπνώνονται τη μερίδα του λέοντος των κερδών. Αυτό προκύπτει από τα στοιχεία της εταιρείας «Hellasstat» που δόθηκαν στην δημοσιότητα, σύμφωνα με τα οποία οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις έδωσαν το 2005 τα κέρδη τους να αυξάνονται με ρυθμό υπερδιπλάσιο του πληθωρισμού (7,4%) και των τιμών με διψήφια ποσοστά (12,1%). Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά, το έτος 2005:

- Ο μέσος όρος αύξησης του κύκλου εργασιών (έξοδος) από το συνολικό δείγμα των φαρμακευτικών επιχειρήσεων, τα στοιχεία των οποίων επεξεργάστηκε η «Hellasstat», εμφανίζει αύξηση 12,1%. Από το σύνολο των επιχειρήσεων το δείγματος, οι 83 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή και εισαγωγή φαρμάκων εμφανίζουν συνολικά έσοδα ύψους 4,7 δισ. ευρώ, έναντι 4,1 δισ. ευρώ το 2004 (αύξηση 4,8%).
- Οι 8 στις 10 φαρμακευτικές ήταν κερδοφόρες με το μέσο ποσοστό αύξησης των κερδών να διαμορφώνεται στο 7,4%, έναντι μισού ετήσιου αύξησης την 3ετία 2005 - 2003 της τάξης του 10,5%.

Το μερίδιο αγοράς των 20 μεγαλύτερων φαρμακοβιομηχανιών αυξάνει σταθερά την τελευταία 3ετία. Έτσι, το μερίδιο αυτών των 20 φαρμακοβιομηχανιών ανήλθε το 2005 «βάζοντας» το δείγματος της έρευνας στο 76,1%, από 72,3% το 2003. Η εξέλιξη αυτή είναι αποτέλεσμα μιας σειράς αλλαγών στο καταστάσι των πωλήσεων, στην επιστημονική πρόοδο, στη ζητούμενη ποσότητα, αλλά και το κύμα εξαγορών και συγχυσεων.

Μεταξύ των 20 μεγαλύτερων επιχειρήσεων μόλις 1 εμφανίζει μικρή κάμψη των εσόδων, ενώ οι υπόλοιπες εμφανίζουν μέση αύξηση ύψους 15,15% (έναντι 12,1% στο σύνολο).

Το λειτουργικό περιθώριο (ΚΤΠΦΑ) εκτιμάται το 2005 στα 7% και είναι η χαμηλότερη ε-



πίδωση της τελευταίας 3ετίας (7,6% το 2004).
 • Η αποδοτικότητα της καθαρής θέσης, διαπρέπει στα ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα του 18,8% για το σύνολο του κλάδου. Όμως οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις (αυτές που έχουν τζέρο πάνω από 50 εκατ. ευρώ) απολαμβάνουν διαρκώς υψηλότερες αποδόσεις, αφού η αποδοτικότητα στη καθαρή θέση ήταν το 2005 26,8%, σε σύγκριση με 16,6% στις μικρότερες επιχειρήσεις.

Η εφαρμοζόμενη τιμολογιακή πολιτική είχε ως συνέπεια την κατακόρυφη πτώση του ποσοστού των φαρμάκων που παραγονται στην Ελλάδα, παράλληλα με την εκρηκτική άνοδο στα εισαγόμενα. Συγκεκριμένα, το ποσοστό των εξαγόμενων φαρμάκων άνοσε το 2004 στο 17,8% από 75,1% που ήταν το 1987. Αντίστοιχα, οι φαρμακοβιομηχανίες προσαρμόστηκαν στην εισαγωγή αυξημένων ποσοτήτων φαρμάκων, προκειμένου να εκμεταλλωθούν τα ανώτερα επίπεδα

τιμολογησής τους, γεγονός που αυξάνει το ποσοστό της αναλυτικής αξίας των εισαγόμενων από 18,3% το 1987, σε 73,3% το 2004.

Ως και τριπλάσια η αντανάγχιση στην ασπρηνη

Την ίδια στιγμή που τα κέρδη των μεγαλύτερων αυξάνονται με όλο και μεγαλύτερους ρυθμούς, φαίνεται να σχηματίζεται η οψη του «δύο θαρρος στο χωράτι...», αφού αξιοποιώντας το χαλι που απήρασαν τους 2 εστώδες η κυβέρνηση ζήτησαν ανατιμωσής τουλάχιστον ο' αυτά που οι ίδιοι χαρακτηρίζουν «φθηνά» φάρμακα, πολλά από τα οποία είναι ευρέως διαθέσιμα και ταχείας κυκλοφορίας σκευάσματα.

Σύμφωνα με πληροφορίες, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης έχει ήδη ζητήσει από τους φαρμακοβιομηχανιστές να υποβάλουν α-

νάσεις με τα «ατιμωτά» τους και οι τελευταίοι έδωσαν. Ο κατάλογος με τα «φθηνά» μετράει τουλάχιστον 800 - 900 φάρμακα μέχρι τώρα και έπονται τα άλλα, όπως λένε στελέχη του υπουργείου. Γι' αυτό οξύνονται ανατιμωσής που ξέρουν ακόμα και το 100%. Ενδεικτικά, μεταξύ άλλων, ζητούν διπλασιασμό της τιμής σκευάσματος όπως είναι το Panadol (σημια φαρμακείο 0,57 ευρώ), το Derpol (σημια 0,53 ευρώ), το Amval 500 mg (σημια 3,21 ευρώ), το Ponstan (σημια 1,50 ευρώ), το Lucoface (σημια 2,32 ευρώ), το Percordi (σημια πωλείται 1,04 ευρώ), ενώ αξιολογείται και τριπλασιασμός της τιμής της ασπρηνης.

Στην ουσία οι επιχειρήσεις από το χόρο του φαρμάκου δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να αξιοποιούν τις κυβερνητικές δευτεμίες απέναντι τους για αύξησης τιμών όπως τις είχες εκκρίσει πέρι την ανάπτυξη ή πολιτική ηγεσία του υπουργείου Ανάπτυξης, κάνοντας τις σχετικές ανακοινώσεις για τις αλλαγές στον τρόπο τιμολογησής των φαρμάκων. Και τότε, όποιος κάθε φορά έλασσε που οι κυβερνητικές προνομιές σε μέτρα - φάρμακα να το λες - όσον αφορά στις τιμές των φαρμάκων, ο υπουργός και ο υφυπουργός ανέπτυξης με πρόσημα την ασπρηνη της υποκατάστασης ευρέως διαθέσιμων και απαραιτητων φαρμάκων από αερίβητρα και τη στιγμή της εξαγωγής φαρμακοβιομηχανιστών, είχαν εκφράσει την πρόθεση της κυβέρνησης να «κατονήσει» αξιόλογους των φαρμακοβιομηχανιστών να αυξήσουν τις τιμές στα λεγόμενα «φθηνά» φάρμακα κα' εξαίρεση των γενετικώς ρυθμισμένων περί τιμολογησής. Ο υφυπουργός Ανάπτυξης Δ. Σούφρας σε μια προσπάθεια να διασκεδάσει τις εντύπώσεις ισχυρίζεται ότι οι ανατιμωσής που θα εγκρίνει η κυβέρνηση θα είναι «αλεγομινέες». Ο ίδιος έβαλε χρονικό όριο δύο μηνών για την ολοκλήρωση της διαδικασίας των ανατιμωσής στο «φθηνό» και για τις μετώρες των τιμών των φαρμάκων που έληξε το «πατέντο» τους, και η τιμή τους σύμφωνα με της τελευταίας διατάξεως θα μειωθεί κατά 20%.

Η εργατική τάξη πληρώνει βαρύ φόρο αίματος στα κάτεργα της εργοδοσίας

Συνάδελφοι,

Για το φθινόπωρο είναι στην Ελευσίνα, με αποτέλεσμα να χάσει τη ζωή τους δύο συναδέλφοι και να σκοταστύνουν άλλοι πέντε, απειλούνται είναι οι ίδιοι που και στην οικοδομή αφαίρων τις ζωές και σκοταστύνουν χιλιάδες συναδέλφους μας. Υπευθινή είναι η πολιτική που παρέχει αουδοσία και

κόλλημα στους εργοδότες να χρησιμοποιούν στους εργάτες ως αναλώσιμη ύλη. Η πολιτική που δεν παίρνει κανένα μέτρο για να εμποδισθούν οι Επεξεργαστές Εργασίας, τα ΚΕΠΕΚ, για να γίνουν πιο αποτελεσματικοί έλεγχοι, για να επιβληθούν αυστηρά πρόστιμα, για να περιορισθεί η αουδοσία των εργοδοτών.

Ένας χαρακτηριστικός το στοιχείο που δημοσιεύουμε παρακάτω, παρότι είναι ελλείψη, για να καταλάβετε καλύτερα μας τις απολέες του πολέμου που διεξάγεται. Στην οικοδομή από τις 5 Μην μέχρι τις 20 Ιουνίου, δηλαδή μέσα σε 45 μέρες, θάνατος 6 νεκρούς συναδέλφους μας και 11 βαριά τραυματιζόμενους.

ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Δύο νεκροί κάθε πέντε μέρες

Ακόμα και τα επίσημα στοιχεία μαρτυρούν τις άθλιες εργασιακές συνθήκες και την εντατικοποίηση της εργασίας στους τόπους δουλειάς

Οι δύο νεκροί εργάτες στον όμιλο «ΤΙΤΑΝ» εργάζονται να προετοιμάσουν στα 896 θύματα της εργατικής τάξης από το 2000 μέχρι και σήμερα, η ζωή των οποίων θυσιαστική στο βωμό του κέρδους των εργοδοτών. Το 2005, με τα επίσημα μόνο στοιχεία, καταγράφησαν 111 νεκροί εργάτες, ενώ από το Γ εμβόλιμο το 2006 είναι, και χτες προετίθησαν άλλων 47. Ειδικά στην περιοχή του Θρακίου το 2004 έγιναν 218 εργατικά «ατυχήματα» με 6 νεκρούς, το 2005 έγιναν 234 «ατυχήματα» με 5 νεκρούς και ήδη το πρώτο εξάμηνο του 2006 μετράμε 3 νεκρούς εργάτες χωρίς τους χτεσινούς. Πολυάριθμοι είναι ο αριθμός των σκοταστημένων εργατών.

Ακόμα και τα επίσημα στοιχεία ανακαταπνίζουν τις άθλιες συνθήκες εργασίας, την αναπείρα μέτρων υγιεινής και ασφαλείας, την εντατικοποίηση της δουλειάς, το βόστημα της εκμετάλλευσης. Όλα αυτά μαρτυρούν το μέγεθος της αουδοσίας των εργοδοτών που εντείνεται μέρα με τη μέρα, έχοντας τη στήριξη των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, αλλά και των συμβιβασμένων συνδικαλιστικών πλειοψηφιών.

Σε 104% αυξήθηκαν τα ενοποιημένα καθαρά κέρδη του ομίλου «ΤΙΤΑΝ» μέσα στην πενταετία 2001-2005. Συγκεκριμένα, ο όμιλος εμφάνισε το 2001 καθαρά κέρδη 103 εκατομμυρίων ευρώ και το 2005 ανήλθαν στο 210 εκατομμύρια ευρώ. Ενώ για το πρώτο τρίμηνο του 2006 τα καθαρά κέρδη έφθασαν τα 43 εκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 58%!

Ο όμιλος «ΤΙΤΑΝ ΑΕ» έχει στην κατοχή του έντεκα εργοστάσια (πέντε στην Ελλάδα, δύο στις ΗΠΑ, από ένα σε Βουλαγιά, Σερβία και ΠΓΑΜ και δύο στην Αίγυπτο). Ακόμα διαθέτει ε-

πίσκέ κέντρα διανομής τοιμέντου (δύο στις ΗΠΑ, δύο στην Αίγυπτο και από ένα σε Ιταλία, Γαλλία και Αγγλία). Διατηρεί 67 μονάδες έτοιμου σκυροδέματος, κατέχει δέκα κατεργαία και τρία ορυχεία, μία μονάδα παραγωγής κονιαμάτων και μία μονάδα παραγωγής επιτραπέζιας πορσελάνης. Κατέχει παγκοσμίως τη 15η θέση στον κλάδο παραγωγής τοιμέντου.

Ο όμιλος έχει πάρει τέσσερα βραβεία για την υγιεινή και ασφαλεία από διάφορους οργανισμούς κατά τα έτη 2001, 1999, 1989 και 1984, ενώ έχει πάρει και πιστοποιητικό συμμόρφωσης συστήματος Υγιεινής και Ασφάλειας στην Εργασία ΕΛΟΤ 1801: 2001-ΟΗSAS 18001:1999. Τα δύο θανατηφόρα εργατικά «ατυχήματα» και οι πέντε τραυματισμοί εργαζομένων «εκ των οποίων οι δύο σοβαροί» αναδεικνύουν τουλάχιστον ότι τέτοιου είδους βραβεία και πιστοποιήσεις κάθε άλλο παρά ανταποκρίνονται στις πραγματικές συνθήκες εργασίας.

Η περίπτωση της εταιρείας ΤΙΤΑΝ, για τα κέρδη της οποίας η εργατική τάξη μετράει από χτες δύο νεκρούς και πέντε τραυματίες, είναι χαρακτηριστική και για δύο ακόμη πλευρές, που αναδεικνύονται από τη νέα αυτή τραγωδία: 1) Για τον «πολιτισμό» του κεφαλαίου. 2) Για τον πραγματικό ρόλο που καλείται να παίξει η Τοπική Αυτοδιοίκηση υπέρ της αυξησης των κερδών του κεφαλαίου.

Θυμίζουμε:

1) Η ΤΙΤΑΝ έχει «στήσει» τα φουγάρα της μέσα στον αρχαιολογικό χώρο της Ελευσίνας.

2) Στις 2/2/2005 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στο Δημαρχείο Ελευσίνας με θέμα την «ενέργεια» Αρχαιολογικού Μουσείου στην πόλη στην οποία συμμετείχαν: Ο τότε υφυπουργός Πολιτι-

σμού Π. Τατούλης, ο δήμαρχος Γ. Αμπατζόγλου (ΣΥΝ), ο νομάρχης Δυτικής Αττικής Αρ. Αρκαούδαρης, η ΓΓ Περιφέρειας Αττικής, στέλεχη του υπουργείου Πολιτισμού, εκπρόσωπος του ΥΠΕΧΩΔΕ η «Εθνική Τραπεζή Ακίνητα», η «Χαλιμυροποιία ΑΕ», τα «Ελληνικά Πετρέλαια», το «Ιδρυμα Λάτση» και ο «Όμιλος ΤΙΤΑΝ». Εκεί, ο Π. Τατούλης «έκοβε» λέγοντας ότι «καίεν δεν μπορεί να παραγωνιστεί την κοινωνική προσφορά της επιχειρηματικότητας και τη βαθύτατη επίδραση στα πολιτιστικά θράσματα» και ο Γ. Αμπατζόγλου «εράβε» λέγοντας πως «χαρίζαστε γιατί και οι οικονομικοί παράγοντες της περιοχής ανταποκρίνονται στο κάλεσμά της πολιτείας και θα συμβάλουν!»

3) Το 2005 ο δήμος ανέθεσε στην ΤΙΤΑΝ τη φωταγωγή του Αρχαιολογικού Χώρου πραγματοποιώντας και τιμητική εκδήλωση προς την εταιρεία και τον ιδιοκτήτη της Α. Κανελλόπουλο. Γέμισε και τον τόπο πινάκιδες: «Ελευσινίαν Φωτισμός» - «Αεωνίους Κανελλόπουλος» - Χορηγός ΤΙΤΑΝ». Το όνομα του ιδιοκτήτη δόθηκε και σε πολιτιστικό κέντρο - «δωρεάν» της εταιρείας.

Αυτή η «καλή παρέα» τι να λέει σήμερα; Ρητορικό το ερώτημα. Γιατί από τότε η «Προεδρευτική Ανωτατή Κίνηση Ελευσινίαν προεδοσποσίας» μεταξέ άλλων: «Αυτές οι παρεμβάσεις του μεγάλου κεφαλαίου δεν είναι απλές. Γίνονται σήμερα για να φιώσουν το λαό, να μη διεκδικεί καλύτερο περιβάλλον, καλύτερες συνθήκες δουλειάς (...) ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης είναι θεσμός του κέρματος, που από τη φύση του σφραγισμένο, και ανεξάρτητο από τα πρόσωπα, υλοποιεί την αντιλαϊκή πολιτική».





ΤΣΙΜΕΝΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ «TITAN»

Το φονικό στην Ξλευσίνα

Ήταν ένα ακόμα προμελετημένο έγκλημα. Η εργοστάσια της τσιμεντοβιομηχανίας TITAN και η εργολαβική εταιρεία ΜΕΣΚΑ έστειλαν στο θάνατο δύο εργάτες και πέντε ακόμα στο νοσοκομείο, δύο από τους οποίους σε κρίσιμη κατάσταση. Όλοι τους πλήρωσαν ακριβά το μεροκάματο στην προβλήτα του τσιμεντοδίκου στην Ξλευσίνα, όταν ο γενικός φορέας πλοίων, πάνω στον οποίο ήταν ακραφολοιμένοι για εργασίες μετασκευής, κατέρρευσε σαν χάρτινος πύργος.

Ήταν το αποτέλεσμα της εδω και χρόνια εργολαβιοποίησης του τσιμεντοδίκου, της υπερεντατικοποίησης της εργασίας και ταυτόχρονα της συνειδητής απαράθεσης «κοποβόρων» για την εργασία» -μέτρον ασφάλειας. Το νέο έγκλημα ήταν ζήτημα χρόνου να συμβεί...

Ήταν λίγο πριν τις 11 το πρωί όταν τέσσερις εργάτες της εταιρείας «ΜΕΣΚΑ Μ. Ματθαίου και ΣΙΑ ΟΕ» με έδρα τη Χαλκίδα και ακόμα δύο της TITAN έκαναν εργασίες μετασκευής του γερανού της προβλήτας, με τον οποίο φερφότανται χίμα τσιμέντο στα πλοία. Οι εργάτες όμως ζήτησαν το πάτωμα μέρος του γερανού για να το καταβούν και να το αντικαταστήσουν με μεγαλύτερο. Όταν είχαν προχωρήσει οι εργασίες, σφηνώθηκαν με τις άθλιες που είχαν από τη συνήθη κατασκευαστική εταιρεία του γερανού, έκοψαν τα σφρ-

μάδοχαινα που κρατούσαν τα αντίβαρα. Αποτέλεσμα ήταν να χάσει η ισορροπία του γερανού και να καταρρεύσει μέσα σε δευτερόλεπτα η «μπίουλι» -το κινητό μέρος του γερανού που κάνει τις φορτώσεις των πλοίων- μαζί με τους εργαζομένους.

Η τραγική συνέπεια ήταν να χάσουν τη ζωή τους ο Ευάγγελος Τσολάκος, 35 ετών, και ο Βούλγαρος Βλαδίσλαβος Μακαρέσβ, 40 ετών, εργαζόμενοι της ΜΕΣΚΑ. Ο Κώστας Αγγελής, 45 ετών, και ο Βούλγαρος Διμήτρι Διμήτροφ, 35 ετών, μεταφέρθηκαν στο Θρήασι Νοσοκομείο και εισήχθησαν κατευθύνει στο χειρουργείο. Στη συνέχεια μεταφέρθηκαν στο «Ερικός Μτινά» στη Μονάδα Εγνατικής Θεραπείας, καθώς το Θρήασι Νοσοκομείο, το οποίο βρίσκεται στη μεγαλύτερη βιομηχανική περιοχή της χώρας, διαθέτει μόλις 8 κρεβάτια ΜΕΘ! Τραυματισμένοι μεταφέρθηκαν στο Θρήασι και στη συνέχεια σε ιδιωτικό νοσοκομείο ο Θωμάς Αποστολάκης, 55 ετών, ο Δημήτρις Ευαγγελάς, 60 ετών, και ο Στέλιος Μαρωνάκης.

Η επείγουσα από την πρώτη στιγμή, μέσω των ανθρώπων της στο χώρο, αλλά και στη μετέπειτα ανακρίσιμη της, χωρίς κανένα διατάγιο, έριξε την αποκλειστική ευθύνη τόσο στον εργολάβο όσο και στη σκληρή κατασκευαστική εταιρεία που έκανε τη μελέτη μετασκευής, σε μια προσπάθεια να αποποιηθεί τη δική της κραυγαλέα ευθύνη.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗ

ΑΘΗΝΑ

Στις 18/5/2006, στις 12:30 το μεσημέρι, ο συνάδελφος Ενρί Πέτο, 38 χρόνων, χτυπήθηκε θανάσιμα στο κεφάλι από πλαίσιο σκαλωσιών σε εργοστάσιο οικοδομής του Αγ. Ελευθερίου.

ΑΘΗΝΑ (ΛΙΩΝ)

Στις 20 Μην 2006, τρεις συνάδελφοι, ο Ραζβάνου Αργκόν, 32 χρόνων, τον οποίο καταπλάκωσαν δύο περίπου κυβικά μέτρα έλα, ο Μαχμούτ Μπαχί, 31 χρόνων, ο οποίος καταπλάκωθηκε από έλα, και ο Μαχμούτ Μαχμούτ, 28 χρόνων, που έπεσε από ύψος περίπου τριών μέτρων, τραυματίστηκαν την ώρα που υποστήριζε το υποπίνακλα, καθώς έγκλωβιζύονταν σε ακοδόμη, στην οδό Αράτου 28.

ΑΘΗΝΑ (ΠΙΕΤΡΟΥΠΟΛΗ)

Στις 13/6/2006, στις 8 το πρωί, ο συν. Βλάσος Βαγιελής, 50 χρόνων, καλυμμάτιος, έπεσε από τον τρίτο όροφο οικοδομής στην οδό Κερραλίνης 100.

Ο συνάδελφος νοσηλεύτηκε στην Εγνατική Μονάδα του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Νίκιας.

ΑΘΗΝΑ (ΚΑΛΛΙΘΕΑ)

Στις 14/6/2006, συνάδελφος του οποίου το στήθος δεν έγιναν γινωστό, τραυματίστηκε σοβαρά όταν έπεσε από το δεύτερο όροφο οικοδομής στην οδό Φιλιππίου, κατά τη διάρκεια εργατικών καταστάσεων.

ΑΘΗΝΑ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ)

Στις 16/6/2006, στις 8 το πρωί, ο συνάδελφος Τολιά Αντζικάλ, έπεσε από το δεύτερο όροφο οικοδομής στην οδό Ταυταζί 27 και τραυματίστηκε σοβαρά.

Ο συνάδελφος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο ΚΑΤ.

ΑΘΗΝΑ (ΠΑΡΟΣΣΙ)

Στις 16/6/2006, συνάδελφος έπεσε από σκαλωσιά και τραυματίστηκε, στην οδό Ηλιότρος 43. Μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο ΚΑΤ.

ΑΘΗΝΑ (ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ)

Στις 19/6/2006, στις 1 το μεσημέρι, δύο συνάδελφοι, ο 28χρονος Κεπά Αντρίαν και ο 66χρονος Κόνκινης Παναγιώτης, καταπλάκωθηκαν από μπότα τσίχου που κατέρρευσε στα θεμελια νεοαναγειρούμενης οικοδομής, στη συμβολή των οδών Κιλίκια και Βυρώνος. Οι συνάδελφοι έφασαν στα θεμελια της οικοδομής όταν κατέρρευσε η μπότα μαζί με τη διπλανή κατασκευή. Νοσηλεύονται στο Γενικό Κρατικό Νίκιας.

ΠΕΡΑΜΑ

Στις 9/6/2006, στις 7:50 το πρωί ο συνάδελφος Ιαζά Νικά, 26 χρόνων, πατέρας ενός αγέννητου παιδιού, σκοτώθηκε σε ακοδόμη στη λεωφόρο Ειρήνης 269. Στην άκρη της ταράτσας του δου ορόφου καλοκαιριό για την κατασκευή του 7ου ορόφου. Σκαφολοιμένος σε πρόχειρη σκαλωσιά έπεσε με το κεφάλι από ύψος 20 μέτρων. Το ασθενοφόρο ήρθε μετά από με ώρα, όταν ήταν πλέον αργά.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στις 19/5/2006, στις 10 π.μ., ο συνάδελφος Βασίλειος Μπουβιάδ, 41 χρόνων, καταπλάκωθηκε από το χύμα σε γαλανά βάθος 3 μ. χωρίς υποπίνακλα, κατά τη διάρκεια εργασιών σε εργοστάσιο της ΕΥΑΒ για την επέκταση του αποχετευτικού δικτύου, στο Θίλο Νεοχώρι. Ο συνάδελφος έλαφα τραυματίστηκε, μεταφέρθηκε στο Νοσοκομείο «Παπαγεωργίου».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στις 18/6/2006, στις 9 το πρωί, ο συνάδελφος 21 χρόνων, που δούλευε σε συνεχώς καταρριμωτή της Εγνατικής Οδού στη Δυτική Θεσσαλονίκη, σκοτώθηκε, όταν διερχόταν ΙΧ που κινούνταν με μεγάλη ταχύτητα παράνομο του συνάδελφο.

ΧΑΛΚΙΔΑ

Στις 1/5/2006, στις 8:45 π.μ., ο συνάδελφος Άρμιντ Μπαγκούκος, 28 χρόνων, σκοτώθηκε μετά από πτώση από τον 5ο όροφο του ισόγειο νεοαναγειρούμενης ακοδόμης, στην οδό Α. Τσαυτάκη 69. Ο συνάδελφος κελύπησε τη σκάλα από τον 4ο προς τον 5ο όροφο, δίπλα από το εργατικό ανελκυστήρα που δεν ήταν καλυμμένος.

ΤΡΙΚΑΛΑ

Στις 22/5/2006, στις 11:30 π.μ., ο συνάδελφος Πατριμάνης Κωνσταντίνος, 62 χρόνων, σκοτώθηκε μετά από πτώση στο κενό από σκαλωσιά του τέτατου ορόφου νεοαναγειρούμενης ακοδόμης στη συμβολή των οδών Καβρύων και Πλάτωνος.

ΚΩΣ

Στις 7/5/2006, ημέρα Κυριακή, ο συν. Μπαρμπατσιώτης Γιώργος, 62 χρόνων, ακροματιστής, του οποίου ο συνάδελφος έβαρε στο έδαφος «Summer Palace», ιδιοκτησίας Μίση, την ώρα που μιμήσε σε λειτουργία τηλεοπτικό, το οποίο του έπρεπε να είναι «κλειδωμένο», με συνέπεια να χάσει και να δώσει το πόδι.

ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ» - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΘΕΝΕΙΣ

ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

έχουν πολιτική σφραγίδα

Οι τεύεροι νεκροί εργάτες της «ΠΑΝ», που προεβήσαν στη λίστα των θυμάτων από τα εργοτακτικά εγκλήματα, επιβεβαιώνουν για μια ακόμη φορά ότι ο πόλεμος που διεξάγει τα καθημερινά στους τόπους δουλειάς είναι τοξικός και ανεπιθύητος. Το «έγκλημα» που το ονόμασαν εργαζόμενοι, το λέγουμε εργατικό «ατύχημα». Δεν είναι απόρρητο της «κοίας της αράς», ούτε ταχιαίο ουμνίον. Είναι από πολιτική. Και το νήμα κάθε τέτοιου εγκλήματος οδηγεί αναπόφευκτα στη βροχική αντίθεση μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα, την αντίθεση ανάμεσα στο κεφάλαιο και την εργασία. Από τη μια ο εργάτης που πορεύει για το μεροκάματο, από την άλλη η εργοδότης που επιδιώκει τη μεγιστοποίηση των κερδών της με κάθε τρόπο, λογαριάζοντας τα εργαζόμενους ως ανάλογο υλικό, που εύκολα μπορεί να αντικατασταθεί.

Οι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου, οι κυβερνήσεις και τα κόμματα τους, δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να εξασφαλίζουν την απόρρητη αύξηση της κερδοφορίας των εργοδότην, τη διαρκή μείωση της τιμής στην οποία ο εργάτης πουλάει τη δύναμή του.

Αλλά και ΠΑΣΟΚ παρείχαν και παρέχουν στο κεφάλαιο το απαραίτητο για την ένταξη της εργατικής εκμετάλλευσης νομικό πλαίσιο: Κατήχηση του σταθερού ημερησίου χρόνου εργασίας, αύξηση των ορίων ηλικίας υποαποδοχών, κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Έργου, πετοκομική της λίστας των Βορών και Ανάβυστων Επαγγελματιών, γενίκευση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, ούδενη του μισθού με την παραγωγικότητα, απελευθέρωση απολύσεων, αύξηση υπερωριακής αποδοχής με παράλληλη μείωση των αποδοχών, περικοπή της δημοκρατίας στους τόπους δουλειάς, δημιουργούν έτσι τις προϋποθέσεις για όλο το φάσμα των «ατυχημάτων» και των επαγγελματικών ασθενειών, από τους μικροτραυματισμούς μέχρι τα θανατηφόρα εργοτακτικά εγκλήματα.

Ακριβώς αντάρτες κόνιες στο ενδεικτικό μόνο (και ελάχιστο) στάδιο του Σχίσματος Επιθεωρητών Έργου είναι να σχηματίσει μια ομάδα για την εντατικοποίηση της εργασίας στους τόπους δουλειάς: Το 2000 έγινε επίσημα 5.040.693 ώρες υπερωριών, ο αριθμός ο οποίος τετραπλασιάστηκε το 2005, φθάνοντας στις 21.515.324 ώρες. Πρόκειται για την απειρημένη καταστροφή της υπερωριακής απασχόλησης, από την οποία απορρέουν τα εκατομμύρια των απληρώτων, αναφορώντων ή και παραπάνω υπερωριών. Επίσης, το 2000 οι εργαζόμενοι που απασχολούνταν με μερική απασχόληση, εργασία εκ περιπατήσεως έφτανε τη παροχή υπερωριών και φέρων έφταναν τους 201.298. Ενώ το 2005 αυξήθηκαν κατά 60% φθάνοντας τους 323.730 εργαζόμενους.

Αυτο είναι το αποτέλεσμα της πολιτικής των κυβερνήσεων της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της συσθετικής ουνδύασης πολιτικής ηγεσίας, που πνιφει κάθε σπόρο της αντιπαράθεσης» και με την τακτική της έξι νομομορφιστών κάθε νομονομομορφή.

Στην Ελλάδα

- Τα θανατηφόρα «ατυχήματα» παραμένουν σταθερά πάνω από 110 κάθε χρόνο.
- 4.500 περικοπές είναι οι νεκροί εργάτες από το 1970 (χαρίς να υπολο-



Καταγγελία του Συνδέσμου Οικοδόμων Ζακύνθου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Σωματίου μας καταγγέλλει ένα ακόμα εργατικό ατύχημα που ουσήν την Τετάρτη 24/5/2006 στον Πίλινο, σε έργο υποκατασκευής δρόμου. Ο συνάδελφος Θανάσης Γκόγκος έπεσε από τη σκαλωσιά και υπέστη κρανοεγκεφαλικές κακώσεις.

Για άλλη μια φορά γίνονται μάλιστα της εγκληματικής αδιαφορίας όλη των υπαλλήλων που δεν βρίσκονται σε καμία ενέργεια, παρά το όλο ατύχημα έχουν συμβεί, διακινδυνώνοντας έτσι μια καταστροφή ολικής και ανεπιθύητης με τημια ακόμα και τη ζωή άλλων φέρων των εργαζόμενων. Εκείνο που μας κάνει εντύπωση είναι ότι δεν αποκαλύπτονται ούτε και από τους ίδιους τους εργαζόμενους, το πραγματικό αίτιο που οδήγησαν στον τραυματισμό τους. Γράφουμε:

- Αναπόσιτες:
- Μέτρα προστασίας τάρα.
 - Να σταματούν η συνδυασία κατασκευαστών και εργοδότην. Να εφαρμόζεται το άρθρο εργασίας, η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και η Εργατική Νομοθεσία.
 - Να σταματούν η 24ωρη λειτουργία της οικοδομής.
 - Ίδρυση Τμήματος Τεχνικής Επιθεωρήσεως στο νομό μας.
- Καλούμε όλους τους εργαζόμενους στην οικοδομή να απευθυνθούν στο Σωματίο και να ενημερωθούν για το μέτρο προστασίας, για τα δικαιώματά τους.
- Τώρα να επιβληθούν την προστασία της οματικής μας ακρόασης. Η αναγνώριση των εργαζόμενων και η θυσία όλων μας στο βωμό του κέρδους δεν μπορεί να συνεχιστεί, δεν θα φεστούμε να συνεχιστεί.

γίνομο της νεκρούς ναυπηγικής, αγρούς και μεταλλουργικής».

- Το 2000 σημειώθηκαν 4.032 οοβαρά εργατικά «ατυχήματα» και το 2005, 6.044. Σς ό τι σφοδρά τα θανατηφόρα, σημειώθηκαν 127 το 2000, 188 το 2001, 153 το 2002, 145 το 2003, 127 το 2004 και 111 το 2005.
- Για τους πρώτους 5 μήνες του 2006, οι νεκροί εργάτες έχουν φθάσει τους 49, ο συνολικός αριθμός των νεκρών από το 2000 μέχρι και σήμερα γιγνίσει πλέον τους 900.

Οι επαγγελματικές ασθένειες

- Το 30% των περιστατικών όομοιους έχει επαγγελματική αιτιολογία.
- Το 10% των περιπτώσεων κερδών θεωρείται ότι είναι επαγγελματικής προέλευσης.
- Το ποσοστό της επαγγελματικής

την πλήρη καταγραφή των επαγγελματικών ασθενειών. Επί της ουσίας, καταργούν ακόμα και αυτό το ελάχιστο όαυτο προστασίας που παρέχει η εργατική νομοθεσία για τη ζωή, την υγεία και την σφραγίδα των εργαζόμενων. Τα στοιχεία βούν:

- Βλατέρα το τελευταίο χρόνο, εμφανίζεται μείωση των ελέγχων που κάνουν οι Τεχνικές και οι Κοινωνικές Επιθεωρήσεις, με αποτέλεσμα να ενθαρρύνεται η εργοτακτική οοδοσία. Οι τεχνικοί (ΤΕ) και κοινωνικοί επιθεωρητές (ΚΕ) πραγματοποίησαν το 2005 65.669 ελέγχους (18.141 οι ΤΕ και 47.528 οι ΚΕ) και το 2005 50.161 (20.515 οι ΤΕ και 29.646 οι ΚΕ). Μείωση πάνω από 23%.

• Ενδεικτική είναι και η σταθερή μείωση των προτύπων από το 2003 και μετά. Το 2003 επιβλήθηκαν από τις Τεχνικές Επιθεωρήσεις στους εργαζόμενους προτάμια ύψους 3.871.430 ευρώ και το 2005 το ποσό αυτό μειώθηκε κατά περίπου 50%, φθάνοντας στο 1.928.250 ευρώ. Αλλά με το πρότυπο δε γίνεται τίποτα για την προστασία της ζωής του εργατή.

• Από το σύνολο των περιπτώσεων επαγγελματικών ασθενειών, το ΣΤΕΕ, πάνω από το 35% είναι νέες.

• Σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο 50 εργατοεργασίες και το αρμόδιο ιατρικό προσωπικό του ΙΚΑ για την πρόληψη και αντιμετώπιση των επαγγελματικών ασθενειών δε φθάνει από 15 άτομα για πάνω από δυο εκατομμύρια εργαζόμενους!

• Το 2001, στην Ελλάδα αναγνωρίστηκαν συνολικά μόνο 67 επαγγελματικές παθήσεις.

• Ο μοναδικός ασφαλιστικός φορέας που δύναται μπορεί να αναγνωρίσει και να καταγράψει τα επαγγελματικά νοσήματα, το ΙΚΑ, «οδοντοτομείο» για χρόνια να δώσει στη δημοσιότητα όλοσάυτο το υατοχείο, τη στιγμή που ο αριθμός των πρόβρων αναφορώντων ασθενειών, με την αιτιολογία της «κοινής νόσου», αυξάνει θεαματικά το τελευταίο χρόνο (9.000 νέες απήσεις περίπου για την τετραετία 1995-1998 μόνο για την περιοχή της Αττικής).

Στήριξη στο κεφάλαιο

Για το κεφάλαιο και την κερδοφορία του δεν είναι αρκετός ο «μηνιασμός» της νομοθεσίας, που βασίζεται την εκμετάλλευση στους τόπους δουλειάς. Η ανταγωνιστικότητα δεν επιτρέπει «περίτο» που τους εργοδότες «έχουν», που σχετίζονται με την υγεία και την σφραγίδα, την υιοσωτική προστασία του εργαζόμενου. Και ο΄ α΄ στην κατεύθυνση, τόσο η ΝΔ, όσο και το ΠΑΣΟΚ, έδωσαν και δίνουν έρεσάτο στο κεφάλαιο, σε όλα τα επίπεδα, νομοσωμιακά, τα παρανομομορφή, απομνημονώνοντας και δικαστικοποιώντας τις υπηρέσεις ελέγχου και πρόληψης, αποφεύγοντας ουνενήθια

βαρικούς εξπενδίες σε πολλές κατηγορίες εργαζόμενων το 90%.

- Αναμένεται θεαματική αύξηση των θανάτων μεταξύ των επαγγελματικά εκτεθειμένων σε νέες αιμιάντες.

